

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 0 2 0 2 2 - 0 / 2019
Érkezett:	2019 DEC 18.
DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVEDI IRODA (ny.sz.: 3547)	
képviseletében eljár:	
Dr. Galambos Károly ügyvéd, a Budapesti Ügyvédi Kamara tagja	

Az irat elektronikus iratról készített másolat.
2019 DEC 03.

kamarai lajtronszám: 18925
 KASZ-szám: 36060432
 Székhelye: 1081 Budapest, Kiss József u. 7. II/1.
 Levélcím: 1366 Budapest 5. Pf.: 35.
 Telefon/fax: 06-20-289-6384/36-1-239-1855
 E-mail címe: galambosugyved@gmail.com
 Adószám: 18150409-1-42
 Bankszámlaszám: UniCredit Bank

Alkotmánybíróságnak

elektronikus benyújtás

(Fővárosi Törvényszék útján)

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 4.	
MUNKÁJGI RE/ ONALIS KOLLEGIUM	
FŐLAJSTROMSZÁM	
KEZDŐIRATON:	
Postán/Gyűjtőládába/Személyesen/E-mailen/Faxon/E-irat	
Érkezett:	2019 DEC 03.
PÉLDÁNY:	IV. 1 példány
MELLÉKLET:	4 KÖZTÜK: meg
FŐLAJSTROMSZÁM:	22. K. 700.494/18
UTÓIRATON:	

Mélyen Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 26. § (1) bekezdése és 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt
 terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 27.§-a alapján állapítsa meg, a Fővárosi Törvényszék 22. K.700.494/2018/3. sorszámu - keresetlevelet visszautasító - végzésének és a Kúria Kpkf. VI. 37.805/2018/2. sorszámu, a fellebbezést visszautasító végzésének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően, azt semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

I. A keresetlevél benyújtása

1) A felperes ügyvéd foglalkozású személy, foglalkozását, mint a [REDACTED] Ügyvédi Iroda tagja gyakorolja.

A felperes, mint magánszemély személyesen eljárva, ügyvédi meghatalmazás csatolása nélkül a 2018. február 19. napján kelt keresetlevéllel – amelyen két tanú hitelesítette a felperes aláírását – és amely beadványt a [REDACTED] Ügyvédi Iroda szerkesztette és jegyezte ellen – keresetet terjesztett elő a Magyar Ügyvédi Kamara Fegyelmi Fellebbviteli Tanácsa, másodfokon eljáró szerv határozata ellen a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz címezve.

A keresetlevelet felperes a Budapesti Ügyvédi Kamara Fegyelmi Tanácsa útján, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) alapján terjesztette elő, tekintettel arra, hogy a II. fokú kamarai határozat meghozatalára 2017. december 12. napján hozta meg.

2) Felperes a Fővárosi Törvényszéktől kérte, hogy az alperes jogerős, FF/107/2017. sz. határozatát, az eljárás megszüntetését nem érintve, részben helyezze hatályon kívül és utasítsa a II. fokú hatóságot – az alperest új eljárásra és újabb határozat hozatalára. A határozat kiegészítése iránti kérelem elbírálásáig kérte a per tárgyalásának 30 napra történő felfüggesztését a Pp. 337.§ (1) bekezdése alapján.

Felperes a keresete jogalapját az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (Üt.) 60.§ (5) bekezdésében és a Fegyelmi Eljárási Szabályzat 44. § (1) bekezdésében és Pp. 339. § (2) bekezdésében jelölte meg.

Tényként adta elő, hogy az I. fokú hatóság a 2017. június 26. napján kelt 2017. F 118/18. sz. határozatával a felperes, mint ügyvéd fegyelmi eljárás alá vont terhére 4 rb. szándékos fegyelmi vétséget állapított meg, és ezért megrovás fegyelmi büntetéssel sújtotta. Kötelezte továbbá 60.000,- Ft átalányköltség és 1.440,- Ft tételes költség 15 napon belül történő megfizetésére.

A fegyelmi eljárás alá vont ügyvéd, valamint az ügyvéd jogi képviselője a fegyelmi határozat ellen fellebbezést terjesztett elő.

A Magyar Ügyvédi Kamara Fegyelmi Fellebbviteli Tanácsa a 2017. december 12-én kelt FF/107/2017. sz. határozatával az első fokú határozatot – fegyelmi vétség hiányában – megváltoztatta és a fegyelmi eljárást megszüntette. Kötelezte a Budapesti Ügyvédi Kamarát, hogy a Magyar Ügyvédi Kamara bankszámlájára fizessen meg 30.000,- Ft másodfokú eljárási költséget.

A II. fokú kamarai határozat, mivel nem mellőzte az I. fokú határozatból [REDACTED] terhére megállapított 60.000,- Ft költségátalány és 1.440,- Ft tételes költség megfizetését, [REDACTED] kérelmet terjesztett elő a II. fokú határozat kiegészítése iránt. Kérte továbbá 123.190,- Ft, a fegyelmi eljárás során felmerült költsége megtérítését. A kérelem azonban a keresetindításig nem került elbírálásra.

II. A Fővárosi Törvényszék 22. K. 700.494/2018/3. sorszámu – keresetlevelet visszautasító – végzése

3) A Fővárosi Törvényszék a 2018. április 9. napján kelt 22. K. 700.494/2018/3. sorszámu végzésével a keresetlevelet visszautasította. Kötelezte felperest, hogy fizessen meg

az államnak – az adóhatóság külön felhívására – 3.000,- Ft mérsékelt kereseti illetéket [I/2 sz. melléklet].

A Törvényszék a Kúriához címzett, az elektronikus kapcsolattartás szerinti fellebbezési lehetőségről adott tájékoztatást, amelyet a Fővárosi Törvényszéknél kell jogi képviselő útján benyújtani.

Az első fokú bíróság a Kp. 48.§ (1) bekezdés l) pontja, a Kp. 29.§ (1) bekezdése, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 608.§ (1) bekezdése rendelkezéseinek felhívásával a végzést azzal indokolta, hogy a „*felperes saját ügyében jogi képviselőként eljárva terjesztette elő keresetlevelét, azonban azt nem elektronikus úton nyújtotta be, ezért a bíróság a Kp. 48.§ (1) bekezdés l) pontja alapján a keresetlevelet visszautasította.*

A bíróság a rendelkező részben meghatározott eljárási illeték megfizetésére kötelezte a felperest az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 45/A.§ (1) bekezdése alapján, figyelemmel az Itv. 58.§ (1) bekezdés b) pontjára és 58.§ (6) bekezdésére, utalva arra, hogy az illetékre vonatkozó rendelkezés a 30/2017. (XII.27.) IM rendelet 3.§ (1) bekezdésén alapul. A fellebbezési jogról a Kp. 48.§ (4) bekezdése szerint adott tájékoztatást.

III. A felperes indítványozó fellebbezése

4) Felperes a 2018. május 2-án kelt fellebbezésében kérte, hogy a Kúria a Kp. 114. § (4) bekezdése alapján állapítsa meg, hogy a Fővárosi Törvényszék 22. K. 700.494/2018/3. sorszámú végzése jogszabálysértő, és azt helyezze hatályon kívül és az első fokú bíróságot utasítsa új eljárásra és újabb határozat hozatalára.

Felperes elsődlegesen a Kp. 35.§ (1) bekezdésére tekintettel kérte, hogy - eredményes fellebbezés esetén - a Pp. 93. § (1) bekezdés c) pontja és (3) bekezdése alapján az állam megtérítésére kötelezése mellett állapítsa meg felperes javára a fellebbezési perköltségét, kivéve, ha a bíróság visszautasító döntésére az alperes védiratában foglaltak alapján került sor. Amennyiben a keresetlevelet visszautasító határozat meghozatalát az alperes védiratában indítványozta, felperes kérte az alperes fellebbezési perköltségben való marasztalását, harmadlagosan - a Pp. 386.§ (3) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezés esetében – a felperes perköltségének megállapítását.

5) Felperes fellebbezésében állította, hogy az első fokú bíróság végzése jogszabálysértő. Az eljárásjogi jogszabályok alkalmazása tekintetében a tényállást a Fővárosi Törvényszék nem helytállóan állapította meg, és a jogszabályokat erre tekintettel is tévesen alkalmazta.

Az eljárási jogszabályok alkalmazása tekintetében helyes tényállás a következő:

a) Az alperes a 2017. december 12. napján kelt és 2018. január 23. napján kézbesített II. fokú határozatában a keresetindítás tekintetében olyan kioktatást adott miszerint a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt az eljárás alá vont ügyvéd, a képviselője, a kamara elnöke a kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre (Pp. XX. fejezet) irányadó szabályok szerint bírósághoz fordulhat.

Felperes véleménye szerint az első fokú eljárásra a Fővárosi Törvényszéknek nem volt hatásköre.

b) A felperes, mint magánszemély a perben a keresetlevél előterjesztése során személyesen járt és jár el.

Felperes mivel saját maga járt el, a keresetlevelet két tanú aláírásával hitelesítette, így az megfelelt a 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) rendelkezésének.

A személyes eljáró magánszemély felperes nem volt kötelezett a per elektronikus megindítására és a bírósággal elektronikus kapcsolattartásra.

Az a körülmény, hogy az okiratot (keresetlevelet) 2018. február 19-én a [REDACTED] Ügyvédi Iroda szerkesztette és ellenjegyezte, a perbeli képviselőt nem alapozza meg, mert az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) 2. § (1) bekezdés a) és d)-e) pontja külön tevékenységként tünteti fel a jogi képviselő ellátását, valamint az okiratszerkesztést és az okirat ellenjegyzését.

c) A felperes a perben, mint magánszemély a per vitelére senkit nem hatalmazott meg. **A perben meghatalmazás csatolására erre tekintettel nem került sor.**

Meghatalmazás hiányában a felperes, mint magánszemély [REDACTED] nem minősült jogi képviselőnek abban az esetben sem, ha ügyvéd foglalkozású. *Az első fokú végzés fejrésze is ezt helyesen tartalmazza, mert amennyiben a felperes meghatalmazott útján járt volna el, ezt a végzésnek felkellett volna tüntetnie. A végzés azonban nem tüntet fel meghatalmazottat.*

A keresetlevél sem tünteti fel a jogi képviselővel kapcsolatos adatokat [Kp. 37.§ (3) bekezdés].

d) Felperes keresetlevele nem a Kp. 4.§ (1) és (7) bekezdés 1. d) pontja szerinti közigazgatási hatósági ügyben (Lásd az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (Üt.) 12/A. §), hanem kamarai fegyelmi ügyben (Üt. VI. fejezet) keletkezett, **azaz a közigazgatási per a Kp. 4. § (1) és (7) bekezdés e) pontja hatálya alá esik**

A kamarai fegyelmi ügyben Üt. 60.§ (5) bekezdése alapján jogosította fel felperes ügyvédi kamarai tag magánszemélyt a kereset indítására, a **II. fokú határozat kézbesítésétől számított 30 napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz.**

A keresetlevelet a felperes a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz címezve kérte továbbítani az alperes által.

A perben nincs adat arra, hogy a felperes keresetleveléről miként döntött a Fővárosi Törvényszék, mivel az ügyben hiánypótlásra nem került sor, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az ügyben az áttétellel kapcsolatban nem hozott döntést, továbbá a Fővárosi Törvényszék hatáskörével kapcsolatban sem tartalmaz a végzés jogszabályi indokolást. A 3. sz. visszautasító végzéssel a Fővárosi Törvényszék az alperes védiratát nem kézbesítette felperesnek.

A fegyelmi eljárásokkal összefüggésben az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) „91. Átmeneti rendelkezések” cím 208. § (17) és (22) bekezdése szerint - amely rendelkezések az Üttv. 207.§ (2) bekezdése alapján 2017. október 1-jén lépett hatályba - felperes álláspontja az, hogy a fegyelmi határozat bírósági felülvizsgálata iránti ügyben a

2018. január 1-je előtt hozott fegyelmi határozatok tekintetében a bírósági eljárást is a korábbi törvényi rendelkezések alapján kell lefolytatni.

Felperes álláspontja szerint a peres ügyben – a fegyelmi ügy jellegére tekintettel – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság jár el, és a keresetet nem az országos fegyelmi bizottság, mint alperes ellen indította meg felperes, mivel ilyen per csak 2019. január 1-je után, illetve a regionális fegyelmi bizottságok megalakulása után indítható.

6) A jogszabálysértő „keresetlevél visszautasítása” döntésre tekintettel, a fellebbezés elbírálására vonatkozó jogszabályokat felperes - alapvetően – az alábbiakban jelöli meg:

a) A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) 29.§ (1) bekezdése az alábbiakat tartalmazza:

Kp. 4. § [A közigazgatási jogvita]

(1) A közigazgatási jogvita tárgya a közigazgatási szerv közigazgatási jog által szabályozott, az azzal érintett jogalany jogi helyzetének megváltoztatására irányuló vagy azt eredményező cselekményének, vagy a cselekmény elmulasztásának (a továbbiakban együtt: közigazgatási tevékenység) jogszerűsége.

(2) Közigazgatási jogvita a közszolgálati és a közigazgatási szerződéses jogviszonnyal kapcsolatos jogvita is.

(3) Közigazgatási cselekmény

a) az egyedi döntés;

(7) E törvény alkalmazásában

1. közigazgatási szerv:

[...]

d) a köztisztviselő, a felsőoktatási intézmény, és annak önálló feladat- és hatáskörrel felruházott tisztviselője vagy szerve,

e) a jogszabály által közigazgatási cselekmény megvalósítására feljogosított egyéb szervezet vagy személy;

Kp. 12. § [Hatáskör]

(1) A közigazgatási és munkaügyi bíróság hatáskörébe azok a közigazgatási perek és egyéb közigazgatási bírósági eljárások tartoznak, amelyek elbírálását törvény nem utalja a törvényszék vagy a Kúria hatáskörébe.

[...]

(3) A törvényszék dönt

d) a köztisztviselői jogvitában.

Kp. 26. § [Képviselő]

(1) A képviseletre a polgári perrendtartás szabályait az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

[...]

Kp. 27. § [Kötelező jogi képviselet]

(1) A törvényszék és a Kúria előtt, továbbá a közigazgatási szerződéssel kapcsolatos perben a jogi képviselet kötelező.

[...]

(4) A kötelező jogi képviseletre egyebekben a polgári perrendtartás szabályait kell alkalmazni.

VI. FEJEZET EGYÉB ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK

Kp. 28. § [Beadvány]

- (1) A beadványt elektronikus úton, postai úton vagy közvetlenül a bíróságnál kell benyújtani. A postai úton benyújtott beadvány előterjesztési ideje a postára adás napja.
- (2) E törvény eltérő rendelkezése hiányában a keresetlevélre, a védíratra, a keresetlevél és az ügy iratainak továbbítására, valamint a perorvoslati kérelemre a beadványok szabályait kell alkalmazni.
- (3) A beadványokra egyebekben a polgári perrendtartás általános szabályait kell megfelelően alkalmazni. A beadványok hiányosságai esetén – e törvény eltérő rendelkezése hiányában – a polgári perrendtartás általános szabályai szerint van helye hiánypótlásnak.

Kp. 29. § [Elektronikus technológiák és eszközök alkalmazása]

- (1) Az elektronikus kapcsolattartásra a polgári perrendtartás szabályait kell megfelelően alkalmazni.

Kp. 35. § [Költségek]

- (1) A költségekre a polgári perrendtartás szabályait azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy
- a) az érdekelt által támogatott fél pernyertessége esetén a peresztes fél köteles megfizetni az érdekelt perköltségét,
- b) az érdekelt által támogatott fél peresztesége esetén az érdekelt a pernyertes fél perköltségének azt a részét köteles megfizetni, amely az ő perbeli részvétele folytán merült fel.

VIII. FEJEZET INTÉZKEDÉSEK A KERESETLEVÉL ALAPJÁN

Kp. 45. § [A keresetlevél vizsgálata]

- (1) Az elnök a keresetlevelet haladéktalanul, de legkésőbb a bírósághoz érkezését követő nyolc napon belül megvizsgálja annak megállapítása érdekében, hogy nincs-e helye
- a) hiánypótlásnak,
- b) a keresetlevél áttételének,
- c) a keresetlevél visszautasításának vagy
- [...]

Kp. 46. § [Hiánypótlás]

- (1) Ha a keresetlevél nem felel meg a törvény által meghatározott alaki követelményeknek, vagy azt kötelező jogi képviselő esetén nem jogi képviselő útján nyújtották be, a bíróság a felperest a hiányok megjelölése mellett, rövid határidő tűzésével azok pótlására hívja fel.
- (2) A felhívásban a bíróság tájékoztatja a felperest a hiánypótlás módjáról, és figyelmezteti a hiánypótlás elmaradásának következményeire.
- (3) Ha a jogi képviselő nélkül eljáró felperes keresetlevele az alperes megjelölésére vonatkozóan hiányos, ellentmondásos vagy más okból kiegészítésre vagy kijavításra szorul, hiánypótlásnak csak akkor van helye, ha az alperes személye a vitatott közigazgatási cselekményből vagy az arra vonatkozó jogszabályokból nem állapítható meg.

Kp. 47. § [Áttétel]

- (1) Ha a keresetlevélből vagy mellékleteiből az tűnik ki, hogy az ügy más bíróság vagy más hatóság hatáskörébe tartozik, vagy a perre más bíróság illetékes, és ez a bíróság vagy

hatóság az iratokból megállapítható, a bíróság a keresetlevelet ehhez a bírósághoz vagy hatósághoz átteszi. A bíróság az áttételről a keresetlevél bíróságra érkezésétől számított nyolc napon belül határoz.

(2) Az áttételt elrendelő végzést a felekkel közölni kell.

Kp. 157. § [Átmeneti rendelkezések]

(1) Ezt a törvényt a 2018. január 1. napján vagy azt követően előterjesztett keresetlevél alapján indult eljárásokban kell alkalmazni.

b) A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

21. Kötelező jogi képviselet

Pp. 72. § [Kötelező jogi képviselet, a kötelező jogi képviselet alóli kivételek]

(1) A peres eljárás során a jogi képviselet kötelező, kivéve, ha törvény eltérően rendelkezik.

(2) Törvény eltérő rendelkezése hiányában **nem kötelező a jogi képviselet a járásbíróság hatáskörébe tartozó perekben** – ideértve a fellebbezési és perújítási eljárást is –, valamint a járásbíróság hatáskörébe tartozó perrel összefüggő felülvizsgálati eljárásban az ellenkérelmet előterjesztő fél számára.

Pp. 75. § [Eljárásra jogosultak kötelező jogi képviselet esetén]

(1) **A 72. § (1) bekezdésének alkalmazásában jogi képviselőnek kell tekinteni:**

a) az ügyvédet és az ügyvédi irodát,

b) a kamarai jogtanácsost, az ügyvédi tevékenységről szóló törvényben meghatározott körben,

c) a jogi személy bíróság képviseletére jogosult bírót és bírósági titkárt,

d) a Legfőbb Ügyészség képviseletére jogosult ügyészt, valamint

e) törvényben meghatározott egyéb személyeket.

(2) Ha a jogi képviselet kötelező – törvény eltérő rendelkezése hiányában –

a) **a jogi szakvizsgával rendelkező személy saját ügyében,**

jogi képviselő nélkül is eljárhat, őt úgy kell tekinteni, mintha jogi képviselővel járna el.

[...]

(4) A (2) bekezdés a) pontjában foglaltak alkalmazása esetén a jogi szakvizsgával rendelkező félnek a jogi szakvizsga megszerzését igazoló okiratot, az azzal egyenértékű okiratot vagy ezek hiteles másolatát azon eljárási szakaszban történő első jelentkezésekor kell a bíróságnak bemutatnia vagy a beadványához csatolnia, amelyben a jogi képviselet a fél számára kötelező. Ha a jogi szakvizsga megszerzését igazoló okiratot, az azzal egyenértékű okiratot vagy ezek hiteles másolatát a bíróságnak bemutatatták, ennek tényét elegendő a jegyzőkönyvben rögzíteni, azt az iratokhoz nem kell csatolni.

24. A perköltség viselése

Pp. 80. § [A perköltség fogalma]

A perköltség a félnél – a perben vagy azt megelőzően – a jog perbeli érvényesítésével okozati összefüggésben és szükségképpen felmerült minden költség, ideértve a bíróság előtt történő megjelenéssel szükségképpen felmerült keresetkiesést is.

Pp. 81. § [A felszámítás]

(1) A fél a perköltsége megtérítését annak felszámításával kérheti.

[...]

Pp. 83. § [A perköltségviselés általános szabályai]

(1) Törvény eltérő rendelkezése hiányában a pernyertes fél perköltségét a peresztes fél téríti meg.

[...]

Pp. 86. § [A szükségtelenül okozott perköltség vagy perköltségrész viselése]

(1) Ha a fél a perfelvételi szakban a vele szemben érvényesített jogot és kérelmet az arra vonatkozó védekezésének előterjesztése nélkül elismeri, és a perre nem adott okot, a perköltségét az ellenfél téríti meg.

(2) Az a fél, aki egyes perbeli cselekményeket sikertelenül végez, egyes perbeli cselekményekkel indokolatlanul késedelmeskedik, valamely határnapot vagy határidőt mulaszt vagy más módon, akár a perben akár azt megelőzően az ellenfélnek feleslegesen, a perköltség körébe tartozó költséget okoz, ezek megtérítésére a per eredményére tekintet nélkül köteles.

Pp. 93. § [Elkülönített perköltségrész viselése]

(1) A 83–92. § alkalmazása során nem lehet figyelembe venni a perköltségnek azt a részét,

a) amelyet törvény értelmében tanú, szakértő vagy a perben nem álló más személy térít meg,

b) amelyet a fél törvény értelmében a per eredményére tekintet nélkül térít meg, és

c) amely a bírósági szervezet érdekkörében felmerült – egyébként elhárítható – ok következtében merült fel.

(2) A bíróság az (1) bekezdés szerinti perköltségrész viseléséről a felszámítását követően nyomban dönthet. A határozat ellen külön fellebbezésnek van helye.

(3) Az (1) bekezdés c) pontja szerinti perköltségrészt jogszabályban meghatározott módon az állam téríti meg.

XLVI. FEJEZET

AZ ELEKTRONIKUS KAPCSOLATTARTÁS

156. A törvény rendelkezéseinek alkalmazása elektronikus kapcsolattartás esetén, valamint az elektronikus kapcsolattartás igénybevétele

[...]

Pp. 608. § [Kötelező elektronikus kapcsolattartás]

(1) Az E-ügyintézési tv. alapján elektronikus úton történő kapcsolattartásra kötelezett minden beadványt kizárólag elektronikusan – az E-ügyintézési tv.-ben és végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon – nyújthat be a bírósághoz, és a bíróság is elektronikusan kézbesít a részére.

(2) E fejezet alkalmazása szempontjából jogi képviselőnek kell tekinteni a 75. § (1) bekezdésében meghatározott személyeket, valamint az ügyvédjelöltet és a jogi előadót, ha a törvény szerint a perben eljárhat.

c) Az elektronikus ügyintézés és bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (E-ügyintézési tv.) az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

1. § 29. jogi képviselő: jogszabály eltérő rendelkezése hiányában az ügyfél képviselőjében eljáró ügyvéd, ügyvédi iroda és kamarai jogtanácsos;

9. § (1) Ha nemzetközi szerződésből eredő kötelezettség alapján törvény vagy nemzetközi szerződés eltérően nem rendelkezik, elektronikus ügyintézésre köteles valamennyi, a 2. § (1) bekezdése szerinti ügy tekintetében

[...]

b) az ügyfél jogi képviselője.

d) Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) - 207.§ (3) bekezdése alapján 2018. január 1-jén hatályba lépett - 139.§-a az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

61. Közigazgatási per

Üttv. 139. § (1) A jogerős határozatot az eljárás alá vont személy és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevél benyújtásának a fegyelmi határozat hatályosulására halasztó hatálya van kivéve, ha a fegyelmi tanács a fegyelmi határozat azonnali végrehajtását rendelte el.

(2) A Magyar Ügyvédi Kamara elnöke az országos fegyelmi főbiztost a határozat bíróság előtti megtámadására utasíthatja.

(3) A pert az országos fegyelmi bizottság ellen kell megindítani.

(4) A bíróság határozatában a jogsértő, illetve az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértéssel meghozott fegyelmi határozatot megsemmisíti és

a) az elsőfokú fegyelmi tanácsot új eljárásra utasítja,

b) az elsőfokú fegyelmi tanácsot az eljárás megszüntetésére utasítja, vagy

c) az elsőfokú fegyelmi határozatot hatályában fenntartja.

(5) A fegyelmi eljárás jogerős befejezéséről a bíróság a határozat kivonatának megküldésével értesíti a bejelentőt. A határozat kivonata nem tartalmazhat ügyvédi titkot, illetve olyan adatot, amelynek megismerésére a bejelentő nem jogosult.

Üttv. 208. § (17) Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény alapján kiszabott fegyelmi büntetéshez fűződő hátrányos jogkövetkezményekre a fegyelmi büntetés kiszabásakor alkalmazandó szabályokat kell alkalmazni.

[...]

(22) 2019. január 1-jéig, de legkésőbb a regionális fegyelmi bizottságok megalakulásáig a fegyelmi eljárásokat az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény rendelkezései szerint kell lefolytatni. A regionális fegyelmi bizottságok szabályszerű megalakulásáról a Magyar Ügyvédi Kamara hivatalos honlapján közleményt tesz közzé.

7) Felperes fellebbezési indokolását, az első fokú végzésnek jogszabályt sértő tartalma tekintetében az alábbiakban terjesztette elő:

a) Az első fokú bíróság a felperes kérelmét, nem azzal az alperessel szemben hozta meg, amelyet a felperes megjelölt.

A visszautasító végzést alperesként a Magyar Ügyvédi Kamarát jelölte meg, a felperes ezzel szemben a keresetét - a másodfokon eljáró - **Magyar Ügyvédi Kamara Fegyelmi Fellebbviteli Tanácsa** ellen terjesztette elő. [Kp. 4. § (7.) bekezdés e) pont.]

Az első fokú bíróság erre tekintettel a Kp. 18.§ (1) bekezdése rendelkezését megsértette.

b) Az első fokon eljáró bíróságnak felperes a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot jelölte meg. Az alperesnek a saját határozatában foglaltak szerint a felperes keresetlevelét a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz kellett volna megküldenie. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak kellett volna döntenie először abban, hogy a hatásköre fennáll-e, és amennyiben a hatásköre hiányát állapította volna meg, e végzés jogerőre emelkedése esetén történhetett volna meg a keresetlevélnek a Fővárosi Törvényszékhez való továbbítása.

Az alperesnek a Kp. 40. § (1) bekezdésében foglalt továbbítási szabály jogellenes mulasztása azt eredményezte, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság hatáskörét az alperes és a Fővárosi Törvényszék idő előtti és jogosulatlan döntésével elvonta.

Felperes a keresetlevelet a Kp. 39. § (1) bekezdése alapján az I. fokú szervhez nyújtotta be. Ha az I. fokú kamarai szerv a keresetlevelet a II. fokú szervhez továbbította, amely azt a Fővárosi Törvényszéknek küldte meg, a Fővárosi Törvényszék akkor járt volna el helyesen, ha a keresetlevelet – a felperes, mint rendelkezésre jogosult címzésének és az alperes FF/107/2017. sz. határozatában foglalt tájékoztatásnak megfelelően – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz a Kp. 47.§-a alapján átteszi. A Fővárosi Törvényszék megsértette a Kp. 45. § (1) bekezdés b) pontját, mert az áttételről nem döntött. Ennek elmulasztása jogszabálysértő.

c) Az első fokon eljáró bíróságnak a kereset elbírálására nem volt hatásköre.
Felperes álláspontja szerint az első fokú bíróság a hatáskörét túllépve járt el.

ca) A kamarai I-II. fokú határozat nem a Kp. 12.§ (3) bekezdés d) pontja szerinti „köztestületi jogvitában” keletkezett, hanem kamarai fegyelmi ügyben.
Az irányadó anyagi jogszabály – az 1998. évi XI. törvény (Üt.) - elkülöníti az Üt. 12/A.§-a szerinti *közigazgatási hatósági ügyeket* az Üt. VI. fejezetében szabályozott *fegyelmi ügyektől*. **A felperes véleménye szerint a „köztestületi jogvita” körébe nem tartoznak az 1998. évi XI. törvény hatálya alatt befezett kamarai fegyelmi ügyek.**

A „köztestületi jogvita” fogalmát a Kp. nem határozza meg.

A köztestületi jogvita felperes véleménye szerint a kamarai tagsági viszony létrejötte és megszűnésével kapcsolatos jogvita, mivel ezt a kamarai jogterületet szabályozza közigazgatási jog.

A fegyelmi eljárás a kamarai tag által tanúsított magatartás (tevékenység vagy mulasztás) megítélése és szankcióval való sújtása érdekében lefolytatott eljárás, így nem minősül köztestületi jogvitának.

Az ilyen határozat bírósági felülvizsgálata azért tartozik a Kp. hatálya alá, mert a Kp. 4.§ (3) bekezdés a) pontja szerinti egyedi döntést, a Kp. 4.§ (7) bekezdés 1. pont d) pontja szerinti köztestület szerve, illetve e) pont szerint jogszabály által közigazgatási cselekmény megvalósítására feljogosított egyéb szervezet hozta.

Ebből következően a **2017. december 12-én hozott II. fokú határozat ellen előterjesztett keresetlevél elbírálása - köztestületi jogvita - hiányában a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság hatáskörébe tartozott a Kp. 7.§ (1) bekezdés a) pontja alapján.**

cb) Az Üttv. 208. § (17) és (22) bekezdése, mint az anyagi jog átmeneti szabálya alapján a 2017. december 12-én hozott II. fokú kamarai határozat bírósági felülvizsgálatára az Üttv. 2018. január 1-jén hatályba lépett Üttv. 139.§-a nem alkalmazható.

A 208. § (22) bekezdése szerint a „2019. január 1-jéig, de legkésőbb a regionális fegyelmi bizottságok megalakulásáig a fegyelmi eljárásokat az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény rendelkezései szerint kell lefolytatni.”

Az Üttv. 2008. § (17) bekezdése szerint „Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény alapján kiszabott fegyelmi büntetéshez fűződő hátrányos jogkövetkezményekre a fegyelmi büntetés kiszabásakor alkalmazandó szabályokat kell alkalmazni”

Felperes véleménye szerint a „*fegyelmi eljárás lefolytatása*” fogalmi körébe a fegyelmi eljárás során hozott II. fokú határozat bírósági felülvizsgálata is bele tartozik.

Erre tekintettel a fegyelmi határozat bírósági felülvizsgálata szerint mivel a perben a 1998. évi XI. törvény (Üt.) 60.§ (5) bekezdése szerint a **Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság jár el**, a kereset elbírálása nem tartozott a Fővárosi Törvényszék hatáskörébe.

Megjegyzendő: ezt támasztja alá az Üttv. 136.§ (3) bekezdése is, miszerint „*A pert az országos fegyelmi bizottság ellen kell megindítani.*”; azonban ez a szerv – figyelemmel az Üttv. 208.§ (22) bekezdésében foglaltakra – felperes tudomása szerint még nem jött létre, tehát a keresetindításra az Üttv. alapján nem kerülhetett volna sor.

Mindezekre a körülményekre tekintettel felperes álláspontja szerint az első fokú bíróság a hatáskörét túllépve járt el, melyre figyelemmel az **első fokú végzés jogszabálysértő**.

Felperes álláspontja szerint fentiekre tekintettel jogszabálysértő az is, hogy az első fokú bíróság a Kp. rendelkezéseit alkalmazta, mivel az Üttv átmeneti rendelkezései tekintettel az eljáró bíróságnak a kamarai fegyelmi ügyben 2017. december 12-én hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránti keresetet a **polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény XX. fejezete alapján kellett volna elbírálnia**.

d) Felperes álláspontja szerint a perben a felperest jogi képviselő nem képviselte, meghatalmazást sem csatolt, a felperes így jogi képviselő nélkül járt el. Jogi képviselő hiányában pedig a felperes nem volt köteles a bírósággal a Kp. 29.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 608.§ (1) bekezdés szerint elektronikus kapcsolattartásra.

Az E-ügyintézési törvény 1. § 19. pontja a jogi képviselő fogalmát az „*ügyfél képviseletében eljáró ügyvéd, ügyvédi iroda és kamarai jogtanácsos*” szövegezésbeli tartalommal határozza meg. Az E-ügyintézési tv. hatálya alá tehát az ügyvéd és kamarai jogtanácsos foglalkozású magánszemély csak abban az esetben tartozik, **ha nem saját ügyében, hanem az ügyfél képviseletében jár el**.

Az E-ügyintézési tv. 9. § (1) bekezdés b) pontja hatálya alá tehát a per – jogi képviselő hiányában – nem tartozott.

A felperest azonban a perben nem képviselte ügyvédi iroda, mivel felperes saját ügyében, mint magánszemély járt el.

Így jogi képviselet hiányában a Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontjának alkalmazásával a keresetlevél visszautasítása jogszabálysértő.

e) Az első fokú bíróság a Kp. alapján alkalmazandó Pp. 72. és 75.§-ában szabályozott „*kötelező jogi képviselet*” fennállásának kérdését a végzésében nem érintette, mivel a Törvényszék úgy tekintette, mintha a jogi képviselet fennállna. Erre azon téves következtetés alapján jutott, hogy a keresetlevélnek a [REDACTED] Ügyvédi Iroda által történt szerkesztéséből és ellenjegyzéséből tévesen úgy ítélte meg, hogy a jogi képviselet fennáll.

Felperes álláspontja szerint azonban a kötelező jogi képviselet a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság hatáskörébe tartozó közigazgatási perben, nem áll fenn.

Amennyiben Tisztelt Kúria álláspontja szerint a keresetlevél elbírálása a Fővárosi Törvényszék hatáskörébe tartozik, a végzés abban az esetben is jogszabálysértő, tekintettel arra, hogy a per ebben az esetben kötelező jogi képviselő hatálya alá tartozik.

A perben mivel felperes nem adott meghatalmazást a jogi képviselő ellátására, s a „kötelező jogi képviselő” elmulasztása esetében a Kp. 48.§ (1) bekezdése szerinti visszautasításnak nincs helye; így a Fővárosi Törvényszék előtti eljárásban – ha a Kp. 27.§ (1) és (4) bekezdése alapján a per kötelező jogi képviselő alá esett – a Kp. 46.§ (1)-(2) bekezdése szerinti hiánypótlási eljárást kellett volna az első fokú bíróságnak alkalmaznia. Erre azonban a Fővárosi Törvényszék által nem került sor.

A keresetlevél visszautasítása tehát - hiánypótlási eljárás lefolytatása nélkül - ezen okból is a Kp.45.§ (1) bekezdés a) pontjában foglalt eljárás mellőzése miatt jogszabálysértő volt.

A fentiekre tekintettel felperes kéri a végzésnek a Kp. 114. § (4) alapján történő hatályon kívül helyezését.

8) Felperes a fellebbezési perkötségét a Kp. 35. § (1) bekezdése útján alkalmazandó Pp. 80. §-a alapján, a Pp. 81.§ (1) bekezdése szerinti az alábbi felszámítással érvényesíti.

Munkából való kiesés megtérítésének költsége 3 óra x 10.000,- Ft = 30.000,- Ft

Ügyviteli költség (leírás, fénymásolás, postai feladással felmerülő ktg)= 2.000,- Ft

Postaköltség: = 720,- Ft

Mindösszesen: 32.720,- Ft

Felperes kéri a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján a fenti perkötség megtérítésére a 93.§ (1) bekezdés c) pontja alapján elsődlegesen az államot kötelezni, abban az esetben, ha a visszautasító végzés hivatalból való meghozatalával kapcsolatban az alperes indítvánnyal nem élt; míg harmadlagosan a Pp. 386.§ (3) bekezdése alapján a költségek megállapítását.

Ha az alperes a visszautasításra vonatkozóan indítvánnyal élt, s az első fokú bíróság mivel ez alapján alakíthatta ki álláspontját, és így a jogsértő végzés meghozatalában erre tekintettel alperes befolyással volt, felperes kéri másodlagosan a költségekben az alperes marasztalását a Pp. 86.§ (2) bekezdése alapján.

9) A fellebbezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57.§ (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, így felperes a fellebbezési illeték lerovását mellőzte.

10) A Kúria előtti fellebbezési eljárásban mivel a jogi képviselő kötelező, és felperes személyesen jár el, a Kp. 27. § (1) és (4) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 75.§ (4) bekezdése alapján F/1 alatt csatolta a jogi szakvizsga bizonyítványának másolatát.

Felperes jelezte, hogy az E-ügyintézési tv. 1. § 29. pontja és a 9. § (1) bekezdés b) pontja alapján mivel a perben a jogi képviselő nem az ügyfelet képviseli, hanem saját maga ügyében jár el, a fellebbezést felperes papíros alapon, a Pp. 325. § (1) bekezdés b) pontja szerinti teljes bizonyító erejű magánokiratban nyújtja be a Kp. 28. § (2)-(3) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 114.§ (2) bekezdése alapján 3 egyező példányban a Fővárosi Törvényszékhez.

IV. A Kúria 2019. szeptember 25-én kelt Kpkf. VI.37.805/2018/2. sorszámu -
fellebbezést visszautasító - végzése

11) A Kúria a 2019. szeptember 25-én kelt Kpk. VI. 37.805/2018/2. sorszámú végzésével az indítványozó fellebbezését visszautasította, a végzés ellen a felülvizsgálati kérelmet kizárta [I/3 irat].

A Kúria a fellebbezést visszautasító végzésében az alábbi indokolást rögzítette:

- [5] A végzéssel szemben a felperes papír alapon nyújtott be fellebbezést.
- [6] Indokolásában többek között sérelmezte, hogy a Fővárosi Törvényszéknek az eljárásra nem volt hatásköre, figyelemmel arra, hogy a keresettel támadott határozat nem köztestületi jogvitában keletkezett, hanem kamarai fegyelmi ügyben. Ennél fogva a Kp. 12. § (3) bekezdés d) pontjára alapítottnak a Fővárosi Törvényszék hatásköre nem áll fenn, az eljárásra a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság rendelkezik hatáskörrel.
- [7] Vitatta továbbá, hogy a perben elektronikus kapcsolattartásra lett volna kötelezett. Álláspontja szerint a perben a felperest jogi képviselő nem képviselte, meghatalmazást nem csatolt, a felperes így jogi képviselő nélkül járt el. Jogi képviselő hiányában pedig a felperes nem volt köteles a bírósággal a Kp. 29. § (1) bekezdés alapján alkalmazandó Pp. 608. § (1) bekezdés szerint elektronikus kapcsolattartásra. E körben hivatkozott az E-ügyintézési törvény 1. § 19. pontjára, mely a jogi képviselő fogalmát akként határozza meg, hogy az az ügyfél képviselőjében eljáró ügyvéd, ügyvédi iroda és kamarai jogtanácsos. Az E-ügyintézési törvény 9. § (1) bekezdés b) pontja hatálya alá a per jogi képviselő hiányában nem tartozott.

Hangsúlyozta továbbá, hogy amennyiben a Fővárosi Törvényszék hatáskörének megállapítására sor is kerül, az elsőfokú bíróság végzése ebben az esetben is jogszabálysértő, tekintettel arra, hogy a per ekkor a kötelező jogi képviselet hatálya alá tartozik. Mivel a felperes nem adott meghatalmazást a jogi képviselet ellátására, és a kötelező jogi képviselet elmulasztása esetében a Kp. 48. § (1) bekezdése szerinti visszautasításnak nincs helye, a bíróságnak hiánypótlási eljárást kellett volna lefolytatnia, erre azonban nem került sor.

- [8] Az alperes észrevételében az elsőfokú végzés helybenhagyására tett indítványt.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [9] A fellebbezés érdemi elbírálására – az alábbiak szerint – nincs lehetőség.
- [10] A felperes hatásköri kifogásait illetően a Kúria hangsúlyozza, hogy a Kp. 12. § (3) bekezdés d) pontja alapján a köztisztviselési jogvitában a törvényszék rendelkezik hatáskörrel. Az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény és a közigazgatási perrendtartásról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2017. évi L. törvény 279. §-a értelmében a köztisztviselési, illetve szervei és a köztisztviselési tagok, illetve az egyes köztisztviselési szervek, tisztségviselők közötti jogvitában, továbbá a köztisztviselési, illetve szervei, tisztségviselői és a köztisztviselési felett törvényességi felügyeletet vagy ellenőrzést gyakorló szerv közötti jogvitában a közigazgatási ügyben eljáró bíróság dönt. Ezen jogszabályhely és a Kp. hatásköri szabályainak együttes értelmezéséből egyértelműen kitűnik, hogy a fegyelmi határozatok bírósági felülvizsgálata is törvényszéki hatáskörbe tartozik.
- [11] A Kp. 27. § (1) bekezdése szerint a törvényszék előtt a jogi képviselet kötelező. A Kp. 26. § (1) bekezdése értelmében alkalmazandó Pp. 75. § (2) bekezdés a) pontja szerint, ha a jogi képviselet kötelező – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a jogi szakvizsgálattal rendelkező személy saját ügyében, jogi képviselő nélkül is eljárhat, őt úgy kell tekinteni, mintha jogi képviselővel járna el. Az E-ügyintézési törvény 9. § (1) bekezdés b) pontja alapján, ha nemzetközi szerződésből eredő kötelezettség alapján törvény vagy nemzetközi szerződés eltérően nem rendelkezik, elektronikus ügyintézésre köteles valamennyi, a 2. § (1) bekezdése szerinti ügy tekintetében az ügyfél jogi képviselője.
- [12] Ezen rendelkezésekből kitűnően az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes keresetlevelét elektronikus úton lett volna köteles előterjeszteni. A felperes – függetlenül attól, hogy keresetlevelét két tanú aláírásával látta el – saját ügyében jogi képviselőnek minősül, így módon a felperes által sérelmezett hiánypótlási eljárás lefolytatásának sem volt helye.
- [13] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a Pp. 75. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a saját ügyében eljáró, jogi szakvizsgálattal rendelkező fél már kedvezőbb elbánásban részesül, mint a jogi szakvizsgálattal nem rendelkező fél, a kötelező elektronikus kapcsolattartás alóli mentesülés esetén ezen körülmény kétszeresen kerülne értékelésre. Ebben az esetben ugyanis kizárólag a saját ügyében eljáró, jogi szakvizsgálattal rendelkező fél mentesülne a kötelező elektronikus kapcsolattartás alól, azon felek, akiknek jogi képviselőt kell meghatalmazniuk azonban nem. Ez az értelmezés olyan pozitív diszkriminációt jelentene, amely ellentétes a Kp. és a Pp. eljárásrendjével, figyelemmel arra is, hogy ezen két eljárási jogszabály szerint az ilyen felet jogi képviselővel eljáró félnek kell tekinteni.
- [14] A felperes mindezek ellenére fellebbezését is papír alapon nyújtotta be, így annak érdemi elbírálására nem kerülhet sor. A Kp. 112. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó Kp. 102. § d) pontja értelmében a fellebbezést vissza kell utasítani, ha a beadványok elektronikus előterjesztésére köteles fellebbezésre jogosult a fellebbezést nem elektronikus úton, nem a kötelezően használandó elektronikus úrlapon vagy elektronikus elérhetősége megjelölése nélkül terjeszti elő.
- [15] A fentebb kifejtettek okán a felperes elektronikus kapcsolattartásra volt kötelezett, fellebbezését azonban papír alapon nyújtotta be, így a másodfokú bíróság annak visszautasításáról határozott a Kp. 102. § d) pontjára hivatkozással.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

12) Indítványozó az érdemi jogorvoslatot nem tudta igénybe venni, mert a Fővárosi Törvényszék 22. K. 700.494/2018-3. sorszámu - keresetlevelet visszautasító - végzése ellen előterjesztett fellebbezést a Kúria – a végzésével – visszautasította. A felülvizsgálatot pedig kizárta.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

13) Indítványozó a Kúria végzését papíros alapon történt kézbesítés alapján vette át, 2019. október 2-án.

A 60 napos alkotmányjogi panasz benyújtására nyitva álló határidő így 2019. december 1-én jár le, amely határidő utolsó napja mivel vasárnapi napra esik, indítványozó az alkotmányjogi panaszát 2019. december 2-án postára adhatja, vagy elektronikusan előterjesztheti.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

14) Az indítványozó közigazgatási jogvitája tekintetében született az I-II: foku végzés – amely a bírói úton való igényérvényesítésből lényegében a felperes indítványozót kizárta. Erre tekintettel a felperes indítványozó érintettsége nem kíván külön bizonyítást,

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

15) A fél önrendelkezési joga [Alaptörvény IV. cikk (1) bekezdésében foglalt szabadsághoz való jog] körébe tartozó kérdés, hogy egy közigazgatási perben jogi képviselővel vagy személyesen kíván-e eljárni. A személyes eljárásból abban az esetben sem zárható ki, ha a bíróság előtti eljárásban a jogi képviselő kötelező. A jogi képviselő kötelezősége ugyanis a felet nem foszthatja meg alapvető jogaitól az által, hogy a perben jogi képviselőnek is részt kell vennie.

Alapvető jelentőségű alkotmányossági kérdés, hogy a fél a bíróság előtti eljárásban az által elvesztheti-e a jogai abban a kérdésben, hogy a perben eljárjon, peres eljárást kezdeményezzen az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt igénye érvényesítése érdekében, akár abban az esetben ha a jogi képviselő kötelező, akár abban az esetben ha a jogi képviselő nem kötelező. Sújtható-e a fél azzal, hogy a bíróság a keresetlevelet nem tárgyalja, mert álláspontja szerint a fél azáltal, hogy a jogi szakvizsga-bizonyítványát csatolta, a fél jogi képviselővel járt el, azonban nem elektronikus úton terjesztette elő a keresetlevelet. Megfosztható-e a felperes a jogorvoslati jogától az által, hogy a fellebbezést, mint jogi szakvizsgálával rendelkező magánszemély terjesztette elő, azonban ezt nem elektronikus úton tette meg, így a fellebbezés érdemben nem volt tárgyalható.

Alapvető alkotmányjogi kérdés, hogy a közigazgatási perben a fél mikor jár el jogi képviselővel. Ehhez szükséges-e meghatalmazás csatolása, vagy a bíróságok „rákenhetik” a félre azt, hogy jogi képviselővel jár el, mert személyében az eljárási feltételhez csatolta a jogi szakvizsga bizonyítványát. Indítványozó szerint a tényeket nem pótolják a bíróságok által előrángatott „virtuális jogbuborékok” amelyek a valóságban az adott esetben – tényállás hiányában - nem alkalmazható jogszabályi rendelkezések s csak azért alkalmazzák a bíróságok, hogy ne kelljen a bírósághoz forduló személy igényét érdemben elbírálni!

Indítványozó szerint azonban ezeknek a jogszabályoknak a léte önmagában alaptörvény-ellenes, mert csak azért kerültek megalkotásra, hogy a kérelem (közigazgatási jogvita) érdemi elbírálásához vezető úton a felperes számára akadályt jelentsenek.

Ugyanis az Alaptörvény 28. cikkében foglalt követelmény tekintetében okszerűtlen, logikátlan, emberellenes olyan szabály alkotása, amely csak arra való, hogy „*ki lehessen pöckölni a bírósági eljárásból a keresetlevelet, ha éppen a bíróságnak arra szottyan kedve.*” Milyen logikai, célszerűségi és emberiességi tartalom az, amely a jogi képviselő nélkül eljáró személy esetében - pl. egy pék foglalkozású természetes személy esetében - a keresetlevelet postai úton lehetővé teszi a bírósághoz közvetlenül történő benyújtásra, míg egy ügyvéd foglalkozású személy esetében ezt nem teszi lehetővé?

Felperes indítványozó úgy véli, hogy az I-II. fokú bíróság által hozott határozat nélkülözi az emberi méltóság Alaptörvény I. cikk és II. cikkben foglalt sérthetlenségének és elidegeníthetlenségének követelményét, mert

- egyrészt nem veszi figyelembe a tényeket: a felperes indítványozó magánszemélyként jogi képviselő nélkül nyújtotta be mind a keresetlevélét, mind pedig a fellebbezését,
- másrészt a jogi szakvizsga bizonyítvány - meghatalmazás csatolása hiányában - nem teszi jogi képviselővé az eljáró természetes személyt, s így nem kötelező az elektronikus kapcsolattartás a magánszemély számára;
- harmadrészt az I-II. fokú bíróság olyan jogszabályokat hív fel, amely semmilyen kapcsolatban nincs azokkal a tényekkel, amelyek alapján a felperes indítványozó jogfosztása megtörtént.

Az I-II. fokú végzések nélkülözik az Alaptörvény V. cikk és XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglalt, tisztességes, időszerű és pártatlan bírósági eljárás legkisebb mértékű elveinek betartását: az I. fokú bíróság úgy hozta meg a végzését, hogy alperes védíratát nem küldte meg felperesnek, a II. fokú bíróság pedig a fellebbezésben foglalt érveket nem merítette, azok egy részét nem is vizsgálta, olyan jogszabályra hivatkozott, amely a perben nem is volt alkalmazható.

Az eljáró bíróságokat az sem érdekelte, hogy az alperest – amelyet a felperes megjelölt – a határozatukban más elnevezéssel jelölték, így a bírósági határozatokat nem azzal az alperessel szemben hozták meg, aki a perben részt kellett volna, hogy vegyen; továbbá hogy olyan bíróság járt el, amelynek a határozat meghozatalára nem volt hatásköre az Üttv. átmeneti rendelkezéseire tekintettel [Lásd a fellebbezést].

A felperes a mai napig nem kapott arra választ, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak megküldött keresetlevél milyen módon került át, és került elbírálásra a Fővárosi Törvényszék által. A Fővárosi Törvényszékhez – köztisztületi jogvita hiányában való téves áttétel (amellyel kapcsolatba a felperest még arra sem méltatta a bíróság, hogy erről szóló határozatot felperesnek kézbesítse) és a Fővárosi Törvényszék hatáskörének téves megállapítása azt eredményezte, hogy a felperes indítványozó a felülvizsgálati kérelemből kizárásra került.

A bírósági eljárások időszerűsége pedig mind az I. fokú eljárásban, mind pedig a II. fokú eljárásban sérelmet szenvedett.

A szabadsághoz és személyi biztonsághoz való jog és a gondolat-szabadság, amely a keresetlevél és fellebbezés érvrendszerében található, a bírósági eljárásban megköveteli hogy a bíróságok az ebben foglaltakra érdemi választ adjanak. Ez a tisztességes bírósági eljárás legalapvetőbb biztosítéka. Ennek hiányában nem lehet tisztességes és pártatlan bírósági eljárásról beszélni. Mindez az I-II. fokú bírósági eljárásban nem történt meg.

Mindezek a körülmények indítványozó szerint a bírói döntések alaptörvény-ellenességét alapvetően befolyásolták. Ezért indítványozó szerint a végzések megsemmisítése indokolt.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG

I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

II. cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

IV. cikk

(1) Mindenkinek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz.

V. cikk

Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a személye, illetve a tulajdona ellen intézett vagy az ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához.

VII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a vallás vagy más meggyőződés szabad megválasztását vagy megváltoztatását és azt a szabadságot, hogy vallását vagy más meggyőződését mindenki vallásos cselekmények, szertartások végzése útján vagy egyéb módon, akár egyénileg, akár másokkal együttesen, nyilvánosan vagy a magánéletben kinyilvánítsa, vagy kinyilvánítását mellőzze, gyakorolja vagy tanítsa.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

[...]

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

ba) A tisztességes, pártatlan és időszerű bírósági eljáráshoz való jog és a jogorvoslathoz való jog sérelme

baa) Az eljárás nem tekinthető tisztességesnek az eljáró bíróságok tévesen, nyilvánvalóan - a felperes jogérvényesítő akaratnyilatkozatával szemben - állapították meg a tényállást.

Az ügyben alapvető jelentőségű kérdés, hogy a felperes jogi képviselővel eljáró ügyfélnek tekintendő-e, az által, hogy személyesen járt el az első fokú eljárásban, majd a Kúria előtti

fellebbezési eljárásban - mint jogi képviselő nélkül eljáró fél - csatolta a jogi szakvizsga bizonyítványát.

Az eljáró bíróságok ugyanis erre hivatkozással hoztak visszautasító határozatot:

- a Fővárosi Törvényszék azon okból visszautasította a keresetlevelet, hogy felperes nem elektronikus úton nyújtotta be a keresetlevelét,
- a Kúria pedig azon okból visszautasította a fellebbezést, hogy felperes nem elektronikus úton nyújtotta be a fellebbezést.

Ezzel kapcsolatban indítványozó kiemeli, hogy a felperes az eljárásokban személyesen, jogi képviselő nélkül járt el. Ennek pregnáns bizonyítéka, hogy felperes nem csatolt meghatalmazást ügyvédnek vagy ügyvédi irodának, aki, illetve amely a felperest a közigazgatási perben képviselte volna.

A felperes erre tekintettel személyesen járt el, mint természetes személy, jogi képviselő nélkül!

Sem az első fokú bíróság, sem a II. fokú bíróság a bevezető részben nem tüntette fel a jogi képviselőt, holott ez a határozatoknak kötelező eleme.

Ebből következően önkényesen állapította meg, mind az I. fokú bíróság, mind pedig a II. fokú bíróság, hogy a felperes jogi képviselővel jár(t) el, és hogy ebből következően elektronikusan kellett volna a felperesnek a beadványait előterjeszteni (Megjegyzendő: logikailag is teljesen ellentmondásosak a bírói határozatok, mert nyilvánvaló, hogy jogi képviselő esetén nem a felperesnek, hanem a jogi képviselőjének (aki nem létezett!) lett volna szükséges a beadványokat a bíróság részére elektronikusan előterjeszteni.

bab) Az első fokú bíróság nem az ellen az alperessel szemben bírálta el a kérelmet, aki ellen a keresetlevelet a felperes előterjesztette, ezt a hibát a II. fokú bíróság nem korrigálta.

Nem állapítható meg, hogy a Fővárosi Törvényszékhez a felperes keresetlevele milyen módon került! A közigazgatási perben mind az eljáró bíróságot, mind a fél nevét a felperesnek kell megjelölnie. Ezzel szemben nem adta indokát a Fővárosi Törvényszék, hogy hogy jutott keresetlevelét birtokába. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ugyanis semmilyen határozatot nem hozott, illetve nem kézbesített felperes számára arról, hogy a keresetlevelet áttette volna a Fővárosi Törvényszékhez.

Az indokolási kötelezettségének tehát nem tett eleget, amely sérti a tisztességes eljárást.

A II. fokú bíróság a fellebbezést bár visszautasította, azonban ezzel a hatásköri kérdéssel mégis foglalkozott.

A Kúria hangsúlyozta, hogy „a Kp. 12. § (3) bekezdés d) pontja alapján köztestületi jogvitában a törvényszék rendelkezik hatáskörrel. Az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény és a közigazgatási perrendtartásról szóló törvényhatályba lépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2017. évi L. törvény 279.§-a értelmében a köztestület, illetve szervei és a köztestületi tagok, illetve az egyes köztestületi szervek, tisztségviselők közötti jogvitában, továbbá a köztestület, illetve szervei, tisztségviselői és a köztestület felett törvényességi felügyeletet vagy ellenőrzést gyakorló szerv közötti jogvitában a közigazgatási ügyben eljáró bíróság dönt. Ezen jogszabályhely és a Kp. hatásköri szabályainak együttes értelmezéséből egyértelműen kitűnik, hogy a fegyelmi határozatok bírósági felülvizsgálata is törvényszéki hatáskörbe tartozik.”

A probléma ezzel kapcsolatban csak az, hogy a 2017. évi L. törvény 279. §-az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2006. évi LXV. törvényt módosította a következők szerint:

„119. Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2006. évi LXV. törvény módosítása

279. § Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2006. évi LXV. törvény 8/A. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A köztestület, illetve szervei és a köztestületi tagok, illetve az egyes köztestületi szervek, tisztségviselők közötti jogvitában, továbbá a köztestület, illetve szervei, tisztségviselői és a köztestület felett törvényességi felügyeletet vagy ellenőrzést gyakorló szerv közötti jogvitában a közigazgatási ügyben eljáró bíróság dönt.”

Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény már régen nincs hatályban. A Magyar Hivatalos Jogszabálytár már nem is tünteti fel.

A 2017. évi L. törvény e törvénynek az 528. § (4) bekezdése alapján hatályát veszítette 2018. január 2. napjával.

A 2006. évi LXV. törvényt a preambulumban foglaltak szerint az alábbi célból alkotta meg:
„az Országgyűlés az államháztartási rendszer megújítása keretében a közpénzek felhasználásának hatékonyabbá tétele, a rendezett munkaügyi kapcsolatokkal összefüggő szabályok egyszerűsítése, a kis- és középvállalkozás-fejlesztési intézményrendszer hatékonyabbá tétele, továbbá a vállalkozások hitelhez jutásának, valamint a hazai és európai közösségi források felhasználásának elősegítése céljából a következő törvényt alkotja:”

A 8/A §-át a 2013: CCLII. törvény 113. §-a iktatta be, majd a (6) bekezdését a 2017: L. törvény 279. §-a iktatta be

8/A. § (1) A köztestület önkormányzattal és nyilvántartott tagsággal rendelkező szervezet, amelynek létrehozását törvény rendeli el. A köztestület a tagságához, illetve a tagsága által végzett tevékenységhez kapcsolódó közfeladatot lát el. A köztestület jogi személy.
(2) Köztestület különösen a Magyar Tudományos Akadémia, a Magyar Művészeti Akadémia, a gazdasági, illetve a szakmai kamara.
(3) Törvény meghatározhat olyan közfeladatot, amelyet a köztestület köteles ellátni. A köztestület a közfeladat ellátásához szükséges – törvényben meghatározott – jogosítványokkal rendelkezik, és ezeket önigazgatása útján érvényesíti.
(4) Törvény előírhatja, hogy valamely közfeladatot kizárólag köztestület láthat el, illetve, hogy meghatározott tevékenység csak köztestület tagjaként folytatható.
(5) A köztestületre – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a Polgári Törvénykönyvnek az egyesületre vonatkozó szabályait kell megfelelően alkalmazni.
(6) A köztestület, illetve szervei és a köztestületi tagok, illetve az egyes köztestületi szervek, tisztségviselők közötti jogvitában, továbbá a köztestület, illetve szervei, tisztségviselői és a köztestület felett törvényességi felügyeletet vagy ellenőrzést gyakorló szerv közötti jogvitában a közigazgatási ügyben eljáró bíróság dönt.

A Ptk-ból kimaradt köztestületre vonatkozó szabályokat alkotta meg a törvényhozó.

A probléma a Kúria által alkalmazott törvényi rendelkezéssel kapcsolatban az, hogy az nem a hatáskör kérdésében ad eligazítást, hanem hogy mely ügyek tartoznak közigazgatási ügyben eljáró bíróság elé. Az alkalmazott törvényi rendelkezés azonban nem ad eligazítást abban a kérdésben, hogy a fegyelmi ügyek mely bíróság elé tartoznak, míg az Ütv. 60. § (5) bekezdése ebben egyértelmű.

A Kp. és a 2017. évi L. törvénnyel kiegészített 2006. évi LXV. törvény helyett ugyanis az eljáró bíróságnak az adott köztisztület speciális törvényét az ügyvédekről szóló 1998. évi IX. törvényt (Ütv.) kellett volna alkalmaznia (az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) fegyelmi fórumrendszere hatályba lépésének hiányában).

„Ütv. 60.§ (5) A másodfokú határozat ellen az eljárás alá vont ügyvéd, a képviselője és a kamara elnöke a kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre (Pp. XX. fejezet) irányadó szabályok szerint bírósághoz fordulhat. A perre a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság illetékes.”

Ezzel kapcsolatban továbbá megjegyzendő, hogy a Kúria nem vizsgálta, hogy a törvényszéki hatáskörbe tartozó ügy, hogy került a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságtól a Fővárosi Törvényszékhez, amelynek hiánya és erről a felek tájékoztatásának mellőzése sérti a tisztességes bírósági eljárást. A hatáskör kérdésének ugyanis ennél az áttételnél kellett volna jogerősen eldőlnie.

bac) Hogy melyik bíróságnak kellett eljárnia abból a szempontból is jelentősége van, hogy az adott bíróság előtt kötelező volt-e a jogi képviselet a Kp. alapján, vagy pedig nem. A Közigazgatási és munkaügyi bíróság mivel járásbírósági szintű bíróság, a Kp. szerint sem volt kötelező a jogi képviselet, a felperes a keresetlevelet így személyesen beadhatta.

Nem volt tisztességes tehát az első fokú bírósági eljárás, mert ha Fővárosi Törvényszék járt el, ebben az esetben az eljárás kötelező jogi képviselet alá esett. A felperest tehát fel kellett volna hívni a meghatalmazás csatolására.

A felperes ugyanis a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz beadott keresetleveléhez a jogi szakvizsga bizonyítványát nem csatolta, erre csak a fellebbezési eljárásban került sor.

Nem felel meg így a tényeknek a Kúria ítéletében foglalt azon [11] indokolás, hogy a Fővárosi Törvényszék előtti eljárásban a jogi szakvizsga bizonyítvánnyal a felperes eljárhatott, mivel ekkor még a jogi szakvizsga bizonyítványt nem csatolta, hiszen nem is tudott arról, hogy a Fővárosi Törvényszékhez került át az ügy, ahol a jogi képviselet kötelező. Az pedig egyértelmű, hogy a felperes, mivel személyesen járt el, attól hogy a jogi szakvizsga bizonyítványát csatolta nem vált jogi képviselővé.

A Kp. 26. § (1) bekezdése értelmében alkalmazandó Pp. 75.§ (2) bekezdése nem ezt mondja ki!

Kp. 75.§ (2) Ha a jogi képviselet kötelező – törvény eltérő rendelkezése hiányában –

a) a jogi szakvizsgával rendelkező személy saját ügyében,

b) az ügyész abban a perben, amelynek megindítására törvény jogosítja fel, vagy amelyet ellene lehet indítani, illetve amelyben törvény alapján felléphet jogi képviselő nélkül is eljárhat, őt úgy kell tekinteni, mintha jogi képviselővel járna el.

A Kp. 75.§ (2) bekezdés a) pontja tehát arról rendelkezik, ami a közigazgatási per fellebbezési eljárásában is történt: a jogi szakvizsgálóval rendelkező személy saját ügyében jogi képviselő nélkül is eljárhatott, tehát joghatályos fellebbezést előterjeszthetett a Kúrához.

Ez azonban nem jelenti azt, hogy jogi képviselővel járt el, csupán annyit, hogy mivel volt felperes indítványozónak jogi szakvizsgálója, nem volt köteles jogi képviselőt fogadni.

Tehát annak nincs jelentősége, hogy a felperes indítványozónak a Kúriához a fellebbezés benyújtásakor mi volt a foglalkozása. Ha ugyanis a felperes foglalkozása történetesen nem ügyvéd, hanem már pl. köztisztviselő lett volna, abban az esetben is a jogi szakvizsga pótolta volna a jogi képviselő választását, megbízását.

Attól, hogy a fellebbezés benyújtásakor a felperest a jogi szakvizsga bizonyítvány csatolása következtében úgy kellett tekinteni, hogy jogi képviselővel jár el, nem jelenti azt, hogy jogi képviselőt vett igénybe az E-ügyintézési törvény 9.§ (1) bekezdés b) pontja alapján.

A Kúria végzésének [12] indokolásában erre tekintettel indokolatlan, okszerűtlen és téves következtetést vont le a jogszabályok alkalmazása tekintetében, hogy felperesnek a fellebbezést elektronikus úton kellett volna előterjesztenie, hiszen felperes nem jogi képviselővel járt el, hanem a jogi szakvizsga bizonyítványa csatolása mellett csak úgy kellett tekinteni, mintha annak a feltételnek, hogy jogi képviselővel kell eljárnia, eleget tett volna. Mivel ténylegesen felperes indítványozó jogi képviselővel nem rendelkezett, aki harmadik személyként elektronikus úton az E-ügyintézési törvény 9.§ (1) bekezdés b) pontja alapján a fellebbezési beadványt előterjeszteni volt köteles, ennek hiánya alapján a fellebbezés érdemi elbírálása nem lett volna mellőzhető. A felperesnek a fellebbezésből való kizárása és annak visszautasítása sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglalt tisztességes és igazságos bírósági eljáráshoz való alapjogot és a hatékony és érdemi jogorvoslathoz való alapjogot.

A Kúria ezzel összefüggésben tévesen említette meg, hogy a jogi szakvizsga bizonyítvány csatolása a Pp. 75.§ (2) bekezdése szerint perben eljáró fél tekintetében valamilyen kedvezmény lenne. Ez nem kedvezmény, hanem éppen olyan jogi szabály, mint hogy olyan perben, ahol a perbeli képviselet kötelező, a fél meghatalmazottat is választhat [Pp. 75.§ (1) bekezdés a) és b) pontja].

Téves, hogy a kötelező elektronikus kapcsolattartás esetében ezen körülmény kétszeresen kerülne értékelésre, mivel **a törvény az elektronikus kapcsolattartást nem a jogi szakvizsgálóhoz köti, hanem ahhoz, hogy az ügyfelet ellenérték fejében képviselő [Üttv. 1.§ (2) bek. és (6) bek.; 2. § (1) bekezdés a) pontja 4.§ (1) bekezdés a) és d) pontja], ügyvédi iroda, ügyvéd, kamarai jogtanácsos, mint jogi képviselő professzionális szolgáltatást tud nyújtani az ügyfélnek az elektronikus kapcsolattartásra kötelezéssel az E-ügyintézési törvény 9.§ (1) bekezdés b) pontjára tekintettel.** (Megjegyzendő: felperes indítványozó vitatja, hogy ez a kötelezés az alaptörvény-komformitás kritériumát megütné.)

Jelen esetben azonban az eljárásban az „**ügyfelet**” **nem képviselte jogi képviselő**, ezért meghatalmazás nélkül, képviselő nélkül eljáró, jogi szakvizsga bizonyítvánnyal rendelkező természetes személy nem volt köteles elektronikus kapcsolattartás útján a fellebbezés előterjesztésére.

A Kúria indokolása azért nem fogadható el, mert az okszerűtlen. „[13] [...] Ebben az esetben a saját ügyében eljáró, jogi szakvizsgálóval rendelkező fél mentesülne a kötelező elektronikus kapcsolattartás alól, azon felek, akiknek jogi képviselőt kell meghatalmazniuk azonban nem. Ez az értelmezés olyan pozitív diszkriminációt jelentene, amely ellentétes a Kp. és a Pp. eljárásrendjével, figyelemmel arra is, hogy ezen két eljárási jogszabály szerint az ilyen felet

jogi képviselővel eljáró félnek kell tekinteni. [14] Mindezek ellenére felperes fellebbezését is papíros alapon nyújtotta be, így annak érdemi elbírálására nem kerülhetett sor."

Ennek kapcsán indítványozó utal arra, hogy a pozitív diszkrimináció nem sérti senkinek a jogát, másrészt nem tekinthető pozitív diszkriminációnak, mert a saját ügyében eljáró személy, megtartja ezt a jogállását abban az esetben is, ha jogi szakvizsga bizonyítványát csatolja, mivel nem más ügyfél képviselőjében jár el. Ezért a két jogi helyzetet nem lehet azonosnak tekinteni.

Mivel a II. fokú bíróság a fellebbezést érdemben nem bírálta el, az első fokú határozatnak azt a jogellenességét sem tudta kiküszöbölni, amely a Kp. 48.§ (1) bekezdés l) pontjának a – 48.§ (2) bekezdésében foglaltak ellenére – hivatalból való figyelembe vételével megsértette a Kp. törvényt. Ezzel szemben az első fokú eljárásban felperes nem adott jogi képviselő részére meghatalmazást, jogi szakvizsga bizonyítványát sem csatolta, nem volt köteles elektronikus kapcsolattartásra sem, már azon ok miatt sem, hogy a keresetlevelet a fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi BNírószághoz nyújtotta be az Ütv. 50. § (6) bekezdése alapján, ahol nem volt kötelező a jogi képviselő.

A keresetlevél és fellebbezés visszautasítása erre tekintettel az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében ütközően alaptörvény-ellenes, mert a felperes indítványozónak nem volt lehetősége tisztességes, pártatlan és időszerű bírósági eljárás lefolytatására, így nem volt lehetősége, hogy a kamara által hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt érdemi jogorvoslatban részesülhessen, továbbá nem volt lehetősége az első fokú jogsértő bírósági határozat ellen érdemi és hatékony jogorvoslatban részesülhessen.

bad) A bíróságok által lefolytatott eljárás nem tett eleget az időszerűség követelményének sem.

Felperes keresetlevelét 2018. február 19-én terjesztette elő, amely ügyben a Fővárosi Törvényszék 2018. április 9-én hozott keresetlevelet visszautasító határozatot. Felperes a fellebbezését 2018. május 2-án terjesztette elő, és a Kúria több mint egy év után, 2019. szeptember 11-én hozta meg a fellebbezést visszautasító határozatát.

Mindebből látszik, hogy a Kp., illetve a Pp. ügyintézési határidőre vonatkozó rendelkezését egyik bíróság sem tartotta be, amely sérti a bírósági eljárás időszerűségéhez való alapvető jogot.

bb) Az alapjogok állam általi biztosításához való jog, az emberi méltósághoz való jog, a szabadsághoz és személyes biztonsághoz való jog sérelme, a gondolat-szabadság sérelme

bba) Az I-II. fokon eljáró bíróságok által hozott bírósági határozatok nem tesznek eleget az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésében foglalt alapvető jogok védelmének biztosításához való jognak.

Nincs ugyanis más alapjog védelme és alkotmányos érték védelme érdekében azon szabálytól való törvényben való eltérésnek, hogy az elektronikus ügyintézéshez való lehetőség (mint jog) kötelezettséggé kerül előírásra. Az E-ügyintézési törvény 9.§ (1) bekezdés b) pontjában az elektronikus ügyintézésnek a jogi képviselő részére történő kötelezővé tétele, valamint a közigazgatási perben Kp. 39.§ (1) bekezdése utaló szabállyal a Pp. 608.§-ában foglaltak szerint a keresetlevél és fellebbezés jogi képviselő által való kötelező tétel, és különösen ezen kötelezettség elmulasztásának azzal a jogkövetkezménnyel való párosítása, hogy a keresetlevél és a fellebbezés a visszautasítás következtében nem bírálható el [Kp. 48.§ (1)

bekezdés l) pontja és Kp. 102. § (1) bekezdés d) pontja] és többé már nem terjeszthető elő, alapvetően sérti az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésében foglalt, alapvető jogok védelmére vonatkozó rendelkezést, így Alaptörvény-ellenességet valósítanak meg. Hiszen nyilvánvaló, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglalt jogokat az eljáró bíróságok nem védték meg, különösen arra tekintettel, hogy a per tárgya közigazgatási jogvita volt.

bbb) Az emberi méltósághoz való jogot is a meghozott bírósági határozatok sértik, mert formális okok miatt zárták ki az jogvitát elbíró ügyvédi kamarai szervvel szemben a jogorvoslatot jelentő keresetlevél, és a keresetlevél visszautasításáról rendelkező bírósági végzés elleni fellebbezést.

Az emberi méltóság biztosításának megfelelő ügyintézés akkor lett volna alaptörvény-szerűen betartva, ha a bíróságok az eljárási szabályokat olyan módon értelmezik, amelyek lehetőséget adnak az ember ügyének (közigazgatási jogvita) bíróság által történő érdemi felülvizsgálatára, hiszen az ember emberi méltóságú személyként való kezeléséről csak ilyen attitűd, hozzáállás alkalmazásával beszélhetünk. A bírósági eljárás nem lehet emberellenes (emberi méltóság ellenes), amikor a bíróságokat csak az a cél vezérli, hogy hogyan lehet az ügytől megszabadulni, érdemi határozathozatal nélkül, fenntartva továbbra is a felek közötti jogvitát, megoldatlanul és lezáratlanul [még akkor is, ha a jelenlegi Pp. sok szabálya ilyen motivációt hordoz]. Úgy tűnik, hogy ebben az eljárásban erre került sor, amelyhez – tárgyalás tartása nélkül is - **mégis 1,5 év kellett.**

Különösen súlyos alaptörvény-ellenességet jelent ez azért, mert a fellebbezés visszautasítására csak az első fokú bíróság jogosult a Kp. 102. § (1) d) pontjára alapított okból, miszerint „d) a beadványok elektronikus előterjesztésére köteles fellebbezésre jogosult a fellebbezést nem elektronikus úton, nem a kötelezően használandó elektronikus úrlapon vagy elektronikus elérhetősége megjelölése nélkül terjeszti elő.”

A Kúria ezen indoknál fogva a fellebbezést nem utasíthatta volna vissza.

bbc) Itt szükséges indítványozónak megjegyezni, hogy az indítványozó nem volt köteles a beadványok elektronikus előterjesztésére, mivel magánszemélyként járt el, meghatalmazást a felperes a perben nem csatolt, a közigazgatási perben jogi képviselőt nem vett igénybe sem a keresetlevél előterjesztésekor, sem pedig a keresetlevelet visszautasító végzés ellen előterjesztett fellebbezésre tekintettel, a fellebbezési eljárás során. Ugyanakkor a bírósági eljárásban az eljáró bíróságok nem adtak lehetőséget az esetleges hiányosságok orvoslására, a magánszemélyként, jogi képviselő nélkül eljáró felet határidő tűzésével nem hívták fel arra, hogy a beadványok esetleges hiányosságát pótolja.

Az E ügyintézési törvény 9.§ (1) bekezdés b) pontjában foglalt jogi képviselővel mivel a felperes indítványozó nem rendelkezett (nem volt az ügyfél jogi képviselője).

Mindebből következően az I-II. fokú bíróság olyan tényállást állapított meg és arra alapította a visszautasító döntését és alkalmazott jogszabályokat, amely sem ténybelileg, sem jogilag nem felelt meg a törvényi és alaptörvényi rendelkezéseknek.

A felperes indítványozónak a szabadsághoz és személyi biztonsághoz való alapvető jogát mindez sérti. A felperes szerint az ember szabadságát és személyi biztonságát nemcsak az sérti, ha az Alaptörvény IV. cikk (2)-(3) bekezdésében foglalt különös tényállások bekövetkeznek.

Az ember szabadsága és személye biztonsága abban az esetben is sérelmet szenved, ha a bírósághoz való fordulás során az eljáró bíróságok önkényesen olyan tényállást állapítanak meg és olyan önkényesen olyan jogszabályi rendelkezést alkalmaznak –

különösen tárgyalás tartása nélkül – amely a valósággal nincs semmilyen logikai kapcsolatban. Azaz megvalósul a szabadsághoz és személyi biztonsághoz való alapjog sérelme (amely a B. cikk (1) bekezdésében foglalt demokratikus jogállam működésének egyik alapvető tényezője) ha bírósági eljárásban a tényállást a bíróságok alaptalanul, önkényesen, a fél kérelme hiányában állapítják meg, majd annak alátámasztására önkényesen kiválasztott jogi normával támasztják alá a saját döntésüket.

Az adott ügyben az I-II. fokú bíróság részéről sajnálatos módon ez történt!

Az Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdésében biztosított gondolat-szabadság, mint alapjog kérdésével a felperes indítványozó indítványa lényegi kapcsolatban áll, mert az eljáró bíróságok sem a felperes indítványozó által a beadványokban előadott – alperes által nem is vitatott (mivel tárgyalásra nem került sor) - tényeket, sem pedig a keresetet alátámasztó jogi érvelést nem vették figyelembe.

Az embernek (indítványozónak) a gondolat-szabadság alapján, a jogállamra, mint az emberek között kialakított és együttműködést feltételező, a jogszabályok betartásával, demokratikusan működő állami formációnak a tisztességes működésére vonatkozó meggyőződése [Lásd az Alaptörvény Nemzeti Hitvallás „Valljuk” szövegrészeit és az Alaptörvény B cikk (1) bekezdését] súlyos alaptörvény-ellenességet szenvedett az I-II. fokú bírósági határozat folytán, különösen azért, mert annak egyik szereplője maga a Kúria volt.

bc) A polgár személye és tulajdona elleni támadás elhárításához való jog sérelme

Felperes indítványozó szerint az I-II. fokú határozatok meghozatalával alaptörvény ellenes sérelmet szenvedett az Alaptörvény V. cikkében foglalt rendelkezés, miszerint „Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a személye, illetve a tulajdona ellen intézett vagy az ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához.”

A felperes által a tulajdona ellen hozott kamarai határozatban foglalt költségek megfizetésére kötelezés – amelyet a II. fokú kamarai határozat megváltoztató rendelkezése nem érintett – sérti az indítványozónak ezt az alapjogát. Ugyanakkor erre a bírósági eljárásban sem kerülhetett érdemi igényérvényesítésre sor, egyrészt a keresetlevél – alaptörvény-ellenes – visszautasítása miatt, másrészt a fellebbezés – alaptörvény ellenes – visszautasítása miatt.

A jogtalan kamarai határozat bírósági felülvizsgálatának pusztán formai okokból, többé már soha nem pótolhatóan való kizárása – azon okból, hogy a felperes indítványozó személyes eljárását mintegy jogi képviselővel való eljárásnak minősítették a bíróságok, amelyben a bíróságok alaptörvény-ellenes határozata miatt szükséges lett volna a – jogi képviseletre vonatkozó szabályok szerint – a beadványok elektronikus benyújtására, sérti az Alaptörvény V. cikkében foglalt indítványozói alapvető jogot.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Indítványozó nem kezdeményezte a bíróságon a határozat végrehajtásának felfüggesztését, mert érdemi döntés nem született a kereset tárgyában.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

Indítványozó csatolja I/1 alatt az ügyvédi meghatalmazást.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Indítványozó a személyes adatai közzétételéhez nem járul hozzá.

d) Indítványozó csatolja az alábbi melléleteket:

I/2 Fővárosi Törvényszék 22. K.700.494/2018/3. sorszámu - keresetlevelet visszautasító – végzése

I/3 Kúria Kpkf. VI. 37.805/2018/2. sorszámu, a fellebbezést visszautasító végzése

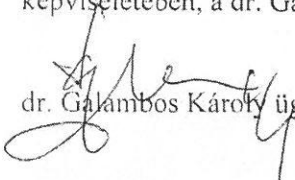
Indítványozó kéri a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt indult, a felperes indítványozó szerint nem ismert eljárás, és a Fővárosi Törvényszék 22. K. 770494/2018. számu iratainak beszerzését a nem tisztességes és időszerű eljárás bizonyítékául.

Budapest, 2019. december 2.

Tisztelettel:

felperes

képviselőtében, a dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda nevében

dr. Galambos Károly ügyvéd

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA
1046 Budapest, 5. PRZS.
Székhely: 1041. DR. KÖR. J. 12/1)
Adószám: 14150432-1-42

Mellékelt irat: (3 db)

I/1 Ügyvédi meghatalmazás az alkotmányjogi panasz eljárásra

I/2 Fővárosi Törvényszék 22. K.700.494/2018/3. sorszámu - keresetlevelet visszautasító – végzése

I/3 Kúria Kpkf. VI. 37.805/2018/2. sorszámu, a fellebbezést visszautasító végzése

